

tang grijpt wanneer iemand in een van de postcaniene elementen pulpitisklachten vertoont. Wanneer men zóveel tijd en geld besteedt aan de preventieve tandheelkunde en zóveel tijd aan de vervaardiging van prachtige amalgaamvullingen, lijkt het wat ongerijmd om zó snel te extraheren bij pulpa-aandoeningen. Het bleek dat enkele van de Navy-collegae daar ook niet goed weg mee wisten en ze toonden grote belangstelling voor onze methoden op dit terrein. Men verdedigde zich zwakjes met te zeggen dat men altijd bij elke endodontische behandeling een risico neemt; met hun tandheelkunde die zij als een wezenlijk en belangrijk deel van de medische voorzieningen zien, willen zij ieder risico t.a.v. het ontstaan van granulomen en acute kaakontstekingen vermijden. Het is natuurlijk wel zo, dat in de Navy vaak bijzondere factoren de therapie bepalen. Een vertrekkend schip b.v. doet al sneller besluiten om de tang te gebruiken. Verder zijn daar de bemanningen van de atoomonderzeeërs die zeer lang op zee blijven enz., allemaal redenen die, naar men meent, nopen tot radicale ingrepen. Maar het is toch beslist zo, dat de endodontie achter staat bij de andere takken van de tandheelkunde, en dat werd daar wel duidelijk gevoeld.

Emmalaan 16, Willemstad,
Curaçao.

BINNENLAND

MEJUFFROUW J. G. SCHUIRINGA 80 JAAR

Op 9 juli 1967 mocht mejuffrouw J. G. Schuiringa, in vroeger jaren lector aan het Tandheelkundig Instituut van de Rijksuniversiteit te Utrecht, de leeftijd van 80 jaar bereiken.

Mejuffrouw Schuiringa, die decennia lang haar beste krachten aan het onderwijs in de Prothetische Tandheelkunde heeft gegeven, heeft zich bijzondere verdiensten verworven op het gebied van de chirurgische prothese; deze hebben ook buiten 's lands grenzen de aandacht getrokken. De waardering hiervoor kwam op duidelijke wijze tot uiting bij haar afscheid als lector in 1957, toen verschillende autoriteiten van de Utrechtse universiteit haar hulde brachten.

Het einde van haar onderwijstaak betekende overigens niet dat mejuffrouw Schuiringa haar belangstelling voor de tandheelkundige wetenschap zou hebben opgegeven. Integendeel: nog heden ten dage is zij een geregelde bezoeker van de vergaderingen van de Nederlandse Vereniging van Tandartsen en het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap.

Ter gelegenheid van deze bijzondere persoonlijke gedenkdag getuigt de Redactie gaarne van haar bewondering voor hetgeen mejuffrouw Schuiringa tot de bevordering der tandheelkunde heeft bijgedragen.

PROF. DR. G. H. R. VON KOENIGSWALD ONDERSCHIEDEN

Aan de Utrechtse hoogleraar in de Stratigrafie en de Paleontologie, Prof. Dr. G. H. R. von Koenigswald, die ook in tandheelkundige kring bekendheid geniet, werd door de Asiatic Society te Calcutta de *Thomas Annandale Memorial Medal* toegekend in verband met zijn onderzoekingen op antropologisch gebied.

BENOEMING DR. TH. E. DE JONGE

International Association for Dental Research

De conservator van de Odontologische afdeling van het Anatomisch-embryologisch laboratorium der Universiteit van Amsterdam, Dr. Th. E. de Jonge, is door de International Association for Dental Research tot *Member for Life* benoemd.

Sedert 1934 telde deze vereniging Dr. de Jonge – die nog onlangs het feit herdacht dat hij 50 jaar geleden tot doctor in de tandheelkunde promoveerde aan de Universiteit te Zürich – reeds tot haar leden.

HET IVOREN KRUIS

Erelidmaatschap J. T. Stuy

Tijdens het huishoudelijk gedeelte van de 57ste jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van „Het Ivoren Kruis”, de Nederlandse Vereniging voor Mond- en Tandhygiëne op vrijdag 2 juni 1967 te Eindhoven, werd collega J. T. Stuy (’s-Gravenhage) tot erelid benoemd.

Gedurende 16 jaren heeft collega Stuy de functie van voorzitter van het Dagelijks Bestuur van Het Ivoren Kruis bekleed en nog eens 2 jaar het vicevoorzitterschap waargenomen.

In 1966 achtte hij de tijd gekomen zich niet meer herkiesbaar te stellen, maar sedertdien maakt hij deel uit van het Algemeen Bestuur.

BENOEMING DR. W. A. M. VAN DER KWAST

Dr. W. A. M. van der Kwast (Haarlem) is benoemd tot buitengewoon lector in de faculteit der geneeskunde aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, om onderwijs te geven in de mondheelkunde.

CURSUS TOTALE PROTHESE

De afdeling voor Prothetodontie van de Rijksuniversiteit te Groningen organiseert van 6 tot 10 november 1967 een cursus *Totale prothese*.

Naast een praktisch gedeelte, waarin de cursisten zullen worden bekend gemaakt met nieuwe methoden en waarbij zij zelf aan de behandeling van patiënten deelnemen, zal gedurende deze cursus een aantal voordrachten worden gehouden.

Het cursusgeld bedraagt f 160.–. Van dit bedrag is f 40.– bestemd voor instrumenten, welke het eigendom worden van de cursisten.

Het aantal deelnemers aan deze cursus is echter beperkt: maximaal kunnen 24 cursisten worden ingeschreven.

Toezending van een invulformulier voor *definitieve* inschrijving geschiedt na ontvangst van een eerste aanmelding. De datum van het poststempel van deze aanmelding zal daarbij de volgorde van inschrijving bepalen.

Het adres luidt: Kliniek voor Prothetodontie, Antonius Deusinglaan 1, Groningen.

KLINISCHE AVOND VOOR TANDARTSEN TE GRONINGEN

Op de klinische avond van 2 juni 1967 werden de volgende voordrachten gehouden:

- C. Booy: Een orthodontische oplossing voor traumata in het bovenfront.
A. J. Brongersma: Reactiemechanisme van eugenol met positieve metaalionen.
Dr. W. D. Reitsma: Acute situaties die zich kunnen voordoen in de tandartsstoel.

AANMELDING EERSTEJAARS STUDENTEN 1967

Volgens berichten in de dagbladen bedroeg het aantal aspirant-studenten, dat zich vóór 2 juni j.l. aanmeldde voor de studie in de tandheelkunde 397. Dit is 27 meer dan in 1966.

ERRATUM

De Redactie werd er van collegiale zijde op attent gemaakt, dat toen zij (N.T.v.T. 74 : 3, 222, maart 1967), ter gelegenheid van de benoeming van de huidige Groningse hoogleraar in de Mondheelkunde, terloops in herinnering bracht dat Prof. Dr. G. Boering als eerste promovendus in de tandheelkunde in Nederland het predicaat „cum laude” ten deel viel, in tegenspraak was, met wat zij in 1956 had geschreven.

Toen promoveerde nl. collega Von Bartheld niet alleen als eerste tandheelkundige doctorandus in Nederland, maar bovendien had hij in die hoedanigheid de primeur de doctorsgraad „met lof” te verkrijgen.

PROMOTIE J. VAN HOUTE

Op dinsdag 4 juli 1967 promoveerde collega J. van Houte, D.M.D. tot doctor in de geneeskunde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, op een proefschrift getiteld: „Iodophilic polysaccharide in bacteria from the dental plaque”.

Promotors waren Prof. Dr. K. W. Winkler en Prof. O. Backer Dirks.